2025/781

15.4.2025

DECIZIA (PESC) 2025/781 A CONSILIULUI

din 14 aprilie 2025

în sprijinul Planului de acțiune de la Siem Reap-Angkor pentru punerea în aplicare a Convenției din 1997 privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 28 alineatul (1) și articolul 31 alineatul (1),

având în vedere propunerea Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,

întrucât:

(1) Strategia globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene din 2016 identifică provocări și amenințări la nivel mondial și solicită instaurarea unei ordini internaționale bazate pe norme, întemeiată pe un multilateralism eficace și pe instituții internaționale funcționale. Sprijinirea punerii în aplicare a Convenției privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora (denumită în continuare „convenția”) contribuie la sporirea securității umane, astfel cum se prevede în Strategia globală.

(2) Convenția privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora a intrat în vigoare la 1 martie 1999. Aceasta constituie singurul instrument internațional care oferă un răspuns cuprinzător destinat să pună capăt suferinței și vătămărilor provocate de minele antipersonal, inclusiv prin interzicerea utilizării, stocării, producerii, comercializării și transferului acestora și care asigură distrugerea acestora, precum și asistența pentru victime.

(3) La 27 mai 2024, Consiliul a adoptat Concluzii privind o poziție a UE referitoare la consolidarea interdicției împotriva minelor antipersonal în perspectiva celei de a cincea Conferințe de revizuire a Convenției privind interzicerea minelor antipersonal.

(4) Uniunea a contribuit la universalizarea și punerea în aplicare a convenției prin Acțiunea comună 2008/487/PESC a Consiliului ([1]), Decizia 2012/700/PESC a Consiliului ([2]), Decizia (PESC) 2017/1428 a Consiliului ([3]) [modificată prin Decizia (PESC) 2020/905 a Consiliului ([4])] și Decizia (PESC) 2021/257 a Consiliului ([5]).

(5) În cadrul celei de a cincea Conferințe de revizuire a convenției, care s-a desfășurat la Siem Reap (Cambodgia) în 2024, statele părți au adoptat Planul de acțiune de la Siem Reap-Angkor pentru perioada 2025-2029. Planul de acțiune de la Siem Reap-Angkor oferă statelor părți o foaie de parcurs în ceea ce privește punerea în aplicare și universalizarea convenției, pe baza realizărilor planurilor de acțiune anterioare,

([1]) Acțiunea comună 2008/487/PESC a Consiliului din 23 iunie 2008 în sprijinul universalizării și al punerii în aplicare a Convenției din 1997 privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora, în cadrul Strategiei europene de securitate (JO L 165, 26.6.2008, p. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/joint_action/2008/487/oj).

([2]) Decizia 2012/700/PESC a Consiliului din 13 noiembrie 2012 în cadrul Strategiei europene de securitate în sprijinul punerii în aplicare a Planului de acțiune 2010-2014 de la Cartagena, adoptat de statele părți la Convenția din 1997 privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora (JO L 314, 14.11.2012, p. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2012/700/oj).

([3]) Decizia (PESC) 2017/1428 a Consiliului din 4 august 2017 în sprijinul punerii în aplicare a Planului de acțiune de la Maputo pentru punerea în aplicare a Convenției din 1997 privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora (JO L 204, 5.8.2017, p. 101, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2017/1428/oj).

([4]) Decizia (PESC) 2020/905 a Consiliului din 29 iunie 2020 de modificare a Deciziei (PESC) 2017/1428 în sprijinul punerii în aplicare a Planului de acțiune de la Maputo pentru punerea în aplicare a Convenției din 1997 privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora (JO L 207, 30.6.2020, p. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2020/905/oj).

([5]) Decizia (PESC) 2021/257 a Consiliului din 18 februarie 2021 în sprijinul Planului de acțiune de la Oslo pentru punerea în aplicare a Convenției din 1997 privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora (JO L 58, 19.2.2021, p. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/257/oj).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Uniunea contribuie și mai mult la punerea în aplicare și la universalizarea Convenției privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora (denumită în continuare „convenția”) printr-o acțiune operațională în sprijinul Planului de acțiune de la Siem Reap-Angkor pentru perioada 2025-2029.

(2) Obiectivele acțiunii menționate la alineatul (1) sunt de a sprijini:

(a) o mai bună punere în aplicare a articolului 5 din convenție;

(b) o mai bună punere în aplicare a unei abordări bazate pe drepturi a „asistenței acordate victimelor” [articolul 6 alineatul (3) din convenție];

(c) stimularea promovării convenției și a normelor acesteia, precum și a aderării la acestea;

(d) respectarea articolului 3 din convenție, inclusiv prin stimularea cooperării și a asistenței;

(e) promovarea punerii în aplicare a legislației naționale în temeiul articolului 9 din convenție; și

(f) demonstrarea angajamentului Uniunii și al statelor membre față de convenție.

(3) Obiectivele menționate la alineatul (2) sunt urmărite în așa fel încât să consolideze tradiția convenției de parteneriat și de colaborare între state, organizații neguvernamentale și de altă natură, inclusiv reprezentanți ai comunităților afectate de mine. Toate acțiunile asigură o abordare incluzivă la toate nivelurile.

(4) O descriere detaliată a acțiunii menționate la alineatul (1) este prevăzută în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

(1) Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (denumit în continuare „Înaltul Reprezentant”) răspunde de punerea în aplicare a prezentei decizii.

(2) Punerea în aplicare tehnică a acțiunii menționate la articolul 1 este încredințată Unității de sprijin pentru punerea în aplicare (ISU), reprezentată de Centrul internațional pentru deminare umanitară din Geneva (GICHD).

(3) ISU îndeplinește atribuțiile menționate la alineatul (2) sub responsabilitatea Înaltului Reprezentant. În acest scop, Înaltul Reprezentant încheie acordurile necesare cu GICHD.

Articolul 3

(1) Valoarea de referință financiară pentru punerea în aplicare a acțiunii menționate la articolul 1 este de 2 700 000,00 EUR.

(2) Cheltuielile finanțate din valoarea de referință prevăzută la alineatul (1) se gestionează în conformitate cu procedurile și normele aplicabile bugetului general al Uniunii.

(3) Comisia supraveghează gestionarea corectă a cheltuielilor finanțate din valoarea de referință prevăzută la alineatul (1). În acest scop, aceasta încheie un acord de finanțare cu GICHD, care prevede obligația ISU de a asigura vizibilitatea contribuției Uniunii, corespunzătoare importanței acesteia.

(4) Comisia depune eforturi în vederea încheierii acordului de finanțare menționat la alineatul (3) în cel mai scurt timp după intrarea în vigoare a prezentei decizii. Comisia informează Consiliul cu privire la orice dificultate survenită în decursul acestui proces și cu privire la data încheierii acordului de finanțare.

(5) ISU pune în aplicare acțiunea menționată la articolul 1 în conformitate cu Decizia privind consolidarea guvernanței și transparenței financiare în cadrul ISU, adoptată în 2015 la cea de a paisprezecea reuniune a statelor părți. Printre alte rapoarte, ISU furnizează rapoarte descriptive și trimestriale, precum și un cadru logic și o matrice a activităților astfel cum sunt prevăzute în anexă.

Articolul 4

(1) Înaltul Reprezentant raportează Consiliului cu privire la punerea în aplicare a prezentei decizii pe baza unor rapoarte periodice pregătite de ISU. Rapoartele respective stau la baza evaluării de către Consiliu.

(2) Comisia furnizează informații privind aspectele financiare ale punerii în aplicare a prezentei decizii.

Articolul 5

(1) Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

(2) Prezenta decizie expiră în 48 de luni de la data încheierii acordului de finanțare menționat la articolul 3 alineatul (3) sau la șase luni de la data adoptării sale în cazul în care niciun acord de finanțare nu a fost încheiat în intervalul respectiv.

Adoptată la Luxemburg, 14 aprilie 2025.

Pentru Consiliu

Președintele

K. KALLAS

ANEXĂ

DOCUMENT DE PROIECT

Acțiune în sprijinul punerii în aplicare a Convenției privind interzicerea minelor antipersonal și a Planului de acțiune de la Siem Reap-Angkor pentru perioada 2025-2029 aferent

1. **Scop**

Contribuirea la sporirea securității umane prin promovarea acceptării normelor Convenției privind interzicerea utilizării, stocării, producerii și transferului de mine antipersonal și distrugerea acestora (denumită în continuare „Convenția privind interzicerea minelor antipersonal" sau „convenția"), precum și prin promovarea unei mai mari asumări la nivel național și a punerii în aplicare a convenției.

Proiectul sprijinit de Uniunea Europeană (UE) ar urma să susțină eforturile statelor părți de a pune în aplicare textul convenției și diferitele aspecte ale *Planului de acțiune de la Siem Reap-Angkor* pentru perioada 2025-2029.

Proiectul propus ar urma să se bazeze pe activitatea desfășurată în temeiul Deciziei (PESC) 2021/257, care, la rândul său, se bazează pe succesele înregistrate și pe lecțiile desprinse prin intermediul Deciziei (PESC) 2017/1428, al Deciziei 2012/700/PESC și al Acțiunii comune 2008/487/PESC, toate aceste proiecte fiind puse în aplicare de Unitatea de sprijin pentru punerea în aplicare a convenției (ISU).

Proiectul propus ar urma să contribuie la o mai bună punere în aplicare a Agendei privind femeile, pacea și securitatea din Rezoluția 1325 a Consiliului de Securitate al ONU.

2. **Proiect**

2.1. ***O mai bună punere în aplicarea articolului 5***

2.1.1. *Obiectiv*

Promovarea unei mai mari asumări și înțelegeri la nivel național a obligațiilor prevăzute la articolul 5 și a modalităților de îndeplinire a acestora, inclusiv prin încurajarea cooperării (internaționale, regionale, triunghiulare, sud-sud) în temeiul articolului 6, precum și a nevoii de transparență și de schimb de informații în temeiul articolului 7, inclusiv prin aplicarea *bunelor practici* și a acțiunilor relevante consacrate în Planul de acțiune de la Siem Reap-Angkor pentru perioada 2025-2029.

2.1.2. *Rezultate*

— În ceea ce privește articolul 5, autoritățile relevante:

  — dobândesc o mai bună înțelegere pentru a face față unei contaminări cu mine antipersonal improvizate în cadrul convenției, inclusiv în ceea ce privește raportarea, educarea privind riscurile pe care le prezintă minele și reducerea acestor riscuri, supravegherea și deminarea;

  — își îmbunătățesc cunoștințele cu privire la necesitatea de a asigura capacități durabile de combatere a contaminării noi/reziduale cu mult timp înainte de finalizarea operațiunilor de deminare;

  — consolidează învățarea în ceea ce privește educarea privind riscurile specifice contextului;

  — dobândesc mai multe cunoștințe cu privire la importanța explorării tehnologiilor inovatoare durabile și a metodologiilor de supraveghere și de deminare;

  — învață să pună în aplicare bunele practici și alte acțiuni relevante din cadrul Planului de acțiune de la Siem Reap-Angkor pentru perioada 2025-2029/îmbunătățesc punerea în aplicare a acestora.

— În ceea ce privește articolul 6, autoritățile relevante:

  — promovează parteneriate pentru finalizarea și/sau instituirea de platforme naționale de acțiune împotriva minelor;

  — intensifică consultările cu părțile interesate, inclusiv cu societatea civilă;

  — îmbunătățesc integrarea dimensiunii de gen și a nevoilor diverse ale comunităților afectate de mine, precum și a considerentelor de mediu;

  — sporesc capacitățile comunităților beneficiare și participarea lor semnificativă.

— În ceea ce privește articolul 7, autoritățile relevante:

— sporesc transparența prin transmiterea în timp util a unor rapoarte de înaltă calitate;

— îmbunătățesc schimbul de informații cu părțile interesate prin discuții în cadrul dialogurilor la nivel național și/sau regional.

2.1.3. *Beneficiari*

— cele peste 30 de state părți care sunt în curs de punere în aplicare a obligațiilor prevăzute la articolul 5 ([1]) sau statele părți care au îndeplinit recent obligațiile respective ori se apropie de îndeplinirea acestora sau cele care se află într-o situație de contaminare nouă sau necunoscută anterior, inclusiv cu mine antipersonal de natură improvizată;

— femeile, fetele, băieții și bărbații a căror viață este afectată de prezența dovedită sau suspectată a minelor antipersonal, inclusiv a celor de natură improvizată, în statele părți afectate de mine.

2.1.4. *Activități*

Statele părți beneficiare pot fie să își exprime interesul de a găzdui activități la nivel național sau regional, fie să fie desemnate în acest sens. În ambele cazuri, procesul ar urma să beneficieze de contribuțiile Comitetului pentru punerea în aplicare a articolului 5. Dialogurile ar urma să fie organizate și facilitate în comun de ISU și de statul parte beneficiar. În spiritul cooperării care a constituit un element de bază al convenției și al proiectului, statele relevante, organizațiile internaționale și neguvernamentale ar urma să fie consultate și/sau implicate în activități. Acest lucru s-ar aplica și atunci când statul beneficiar este implicat într-o „coaliție" între țări sau într-un parteneriat cu Uniunea Europeană sau cu statele membre.

Ar putea fi întreprinse acțiuni subsecvente ca răspuns la recomandările care decurg din dialoguri, din observațiile comitetului și/sau din decizia relevantă a statelor părți (de exemplu, privind cererile de prelungire).

— Până la patru (4) dialoguri cu părțile interesate la nivel regional sau național pentru a aborda aspecte legate de articolul 5/securitatea umană, inclusiv aspecte legate de utilizarea și consecințele umanitare ale utilizării minelor antipersonal improvizate, sau pentru a acorda asistență în ceea ce privește termenele viitoare de deminare statelor care necesită sprijin sau care doresc să îmbunătățească dialogul cu părțile interesate.

— Până la patru (4) acțiuni/activități de sprijin subsecvente.

Ar putea fi întreprinse acțiuni subsecvente ca răspuns la recomandările care decurg din dialoguri, din observațiile comitetului și/sau din deciziile relevante ale statelor părți ori pentru o mai bună aliniere cu standardele privind acțiunea împotriva minelor sau cu Planul de acțiune de la Siem Reap-Angkor.

2.2. ***O mai bună punere în aplicare a unei abordări bazate pe drepturi a „asistenței acordate victimelor" [articolul 6 alineatul (3)]***

2.2.1. *Obiectiv*

Promovarea unei mai mari asumări la nivel național și a unei mai bune înțelegeri și puneri în aplicare a obligațiilor prevăzute la articolul 6 alineatul (3), a unei cooperări și asistențe consolidate (articolul 6), ținând seama de Agenda 2030 pentru dezvoltare, precum și a transparenței și a schimbului de informații în temeiul articolului 7, inclusiv prin aplicarea bunelor practici și a acțiunilor relevante din Planul de acțiune de la Siem Reap-Angkor pentru perioada 2025-2029.

2.2.2. *Rezultate*

— În ceea ce privește articolul 6.3, autoritățile relevante:

— elaborează sau îmbunătățesc planuri privind acordarea de asistență victimelor/persoanelor cu dizabilități, cu obiective specifice, măsurabile, realiste și încadrate în timp;

— sporesc sinergiile naționale cu eforturile depuse în temeiul Convenției privind drepturile persoanelor cu handicap (CNUDPH), precum și al altor cadre naționale;

([1]) Afganistan, Angola, Argentina, Bosnia și Herțegovina, Burkina Faso, Cambodgia, Ciad, Columbia, Croația, Cipru, Republica Democratică Congo, Ecuador, Eritreea, Etiopia, Guineea-Bissau, Irak, Mauritania, Mali, Niger, Nigeria, Oman, Peru, Senegal, Serbia, Somalia, Sudanul de Sud, Sri Lanka, statul Palestina, Sudan, Tadjikistan, Thailanda, Turcia, Ucraina, Yemen și Zimbabwe.

— promovează necesitatea reabilitării, a acordării de sprijin psihosocial sau colegial și a unei baze de date centralizate;

— consolidează puterea de acțiune a supraviețuitorilor minelor și/sau a organizațiilor care îi reprezintă și le dezvoltă și mai mult capacitățile;

— învață să pună în aplicare bunele practici și alte acțiuni relevante ale Planului de acțiune de la Siem Reap-Angkor pentru perioada 2025-2029/îmbunătățesc înțelegerea privind punerea în aplicare a acestora.

— În ceea ce privește articolul 6, autoritățile relevante:

— intensifică parteneriatele și cooperarea (internațională, regională, triunghiulară, sud-sud și/sau cu organizații ale societății civile, precum și cea transsectorială);

— sporesc capacitățile comunităților beneficiare și participarea lor semnificativă.

— În ceea ce privește articolul 7, autoritățile relevante:

— sporesc transparența prin transmiterea în timp util a unor rapoarte de calitate;

— îmbunătățesc schimbul de informații cu părțile interesate prin discuții în cadrul dialogurilor la nivel național și/sau regional.

2.2.3. *Beneficiari*

— cele peste 30 de state părți ([2]) care au raportat victime ale minelor pe teritoriul aflat sub jurisdicția sau controlul lor și practicieni în domeniul drepturilor persoanelor cu dizabilități care lucrează în aceste state părți;

— femeile, fetele, băieții și bărbații care au căzut victime minelor și altor resturi explozive de război și/sau comunitățile afectate.

2.2.4. *Activități*

Statele părți beneficiare pot fie să își exprime interesul de a găzdui activități la nivel național sau regional, fie să fie desemnate în acest sens. În ambele cazuri, procesul ar urma să beneficieze de contribuțiile Comitetului pentru asistența acordată victimelor. Dialogurile ar urma să fie organizate și facilitate în comun de ISU și de statul beneficiar. În spiritul cooperării care a constituit un element de bază al convenției și al acțiunii, statele relevante, organizațiile internaționale și neguvernamentale ar urma să fie consultate și/sau implicate în activități. Acest lucru s-ar aplica și atunci când statul beneficiar este implicat într-o „coaliție” între țări sau într-un parteneriat cu Uniunea Europeană sau cu statele membre.

— O (1) conferință mondială – a patra conferință de acest tip, unică în felul ei, în beneficiul *comunității convenției* și nu numai.

Până la trei (3) dialoguri la nivel național sau regional cu părțile interesate.

— Până la două (2) reuniuni ale experților în materie de asistență pentru victime.

— Până la trei (3) acțiuni/activități de sprijin subsecvente.

Ar putea fi întreprinse acțiuni subsecvente ca răspuns la recomandările care decurg din dialoguri, din observațiile comitetului și/sau din decizia relevantă a statelor părți ori pentru o mai bună aliniere a eforturilor de acordare de asistență pentru victime cu cele depuse în vederea îndeplinirii obligațiilor în temeiul CNUDPH.

2.3. ***Stimularea promovării convenției și a normelor acesteia, precum și a aderării la acestea***

2.3.1. *Obiectiv*

Promovarea la nivel înalt și tehnic a aderării la convenție și la normele sale, precum și a înțelegerii acestora, în statele care nu sunt părți.

([2]) Afganistan, Albania, Algeria, Angola, Bosnia și Herțegovina, Burundi, Cambodgia, Ciad, Chile, Columbia, Croația, Republica Democratică Congo, El Salvador, Eritreea, Etiopia, Guineea-Bissau, Irak, Iordania, Mauritania, Mozambic, Nicaragua, Niger, Nigeria, statul Palestina, Peru, Senegal, Serbia, Somalia, Sudanul de Sud, Sri Lanka, Sudan, Tadjikistan, Thailanda, Turcia, Uganda, Ucraina, Yemen și Zimbabwe.

2.3.2. *Rezultate*

— creșterea gradului de conștientizare cu privire la convenție și la normele acesteia în rândul diplomaților și/sau al funcționarilor de nivel înalt din statele care nu sunt părți;

— o mai bună înțelegere de către tehnocrați a sprijinului disponibil pentru aderare;

— câștiguri obținute fie prin adoptarea de moratorii, fie prin îmbunătățirea rezultatelor votului în cadrul Adunării Generale a ONU de către statele care nu sunt părți;

— angajament îmbunătățit/nou față de convenție din partea statelor care nu sunt părți;

— angajament reînnoit al părților interesate din cadrul convenției pentru universalizare, în conformitate cu Planul de acțiune de la Siem Reap-Angkor.

2.3.3. *Beneficiari și grupuri-țintă*

— cele peste 30 de state care încă nu au ratificat, aprobat sau acceptat convenția sau care încă nu au aderat la aceasta;

— statele părți la convenție și organizațiile internaționale și neguvernamentale implicate în eforturile de promovare a universalizării convenției;

— femeile, fetele, băieții și bărbații din statele în care se aplică o interdicție privind minele.

2.3.4. *Activități*

În acest scop și cu contribuția președintelui convenției, precum și a grupului informal de universalizare, după caz, proiectul ar urma să sprijine eforturi de universalizare la nivel înalt și tehnic. În spiritul cooperării, care constituie un element de bază al convenției și al proiectului, statele și organizațiile internaționale relevante ar urma să fie consultate și/sau implicate în activități. Acest lucru s-ar aplica și atunci când statul beneficiar este implicat într-o „coaliție” între țări sau într-un parteneriat cu Uniunea Europeană sau cu statele membre.

Activitățile ar urma să includă:

— până la două (2) misiuni la nivel înalt în care vor fi implicați trimișii speciali și/sau președintele convenției, ori alți funcționari de stat abilitați să intervină la nivel înalt în state care nu sunt părți, sau reuniuni la nivel de ambasadori la sediul Organizației Națiunilor Unite (ONU) sau la sediile regionale ale acesteia, ori într-un stat parte, după caz; sau

— până la două (2) reuniuni diplomatice sau tehnice la nivel național sau regional cu state care nu sunt părți; sau

— o combinație între o reuniune la nivel înalt și o reuniune tehnică.

Se pot întreprinde acțiuni subsecvente, inclusiv sponsorizarea funcționarilor relevanți din statele vizate pentru a participa la reuniunile convenției, ca răspuns la recomandările care decurg din misiunile de universalizare, din observațiile președintelui, din strategiile grupului (grupurilor) informal(e) și/sau național(e) și/sau din decizia relevantă a statelor părți.

2.4. ***Conformitatea cu articolul 3, inclusiv prin stimularea cooperării și a asistenței***

2.4.1. *Obiectiv*

Stimularea punerii în aplicare a articolului 3, a articolului 7 și a articolului 8 (aplicarea) prin promovarea utilizării minelor antipersonal păstrate astfel cum s-a preconizat, a distrugerii lor sau a luării în considerare a unor alternative la minele respective, în conformitate cu Planul de acțiune de la Siem Reap-Angkor pentru perioada 2025-2029.

2.4.2. *Rezultate*

Statele părți:

— sporesc conformitatea ca urmare a unei mai bune înțelegeri a obligațiilor prevăzute la articolul 3;

— sporesc transparența și raportarea prin rapoarte și declarații anuale;

— reduc numărul minelor păstrate ca urmare a intervenției;

— reînnoiesc cooperarea fie pentru a explora alternative la minele antipersonal active, fie pentru a distruge minele păstrate.

2.4.3. *Beneficiari*

— cele peste 60 de state părți care au angajamente în temeiul articolului 3 și personalul responsabil pentru minele respective;

— statele părți care doresc să coopereze și să ofere asistență în acest sens;

— femeile, fetele, băieții și bărbații din statele în care minele păstrate sunt distruse.

2.4.4. *Activități*

Statele părți beneficiare pot fie să își exprime interesul de a găzdui sau de a participa la activități, fie să fie desemnate în acest sens. În ambele cazuri, procesul urmează să beneficieze de contribuția președintelui convenției și a Comitetului pentru respectarea dispozițiilor pe baza cooperării.

Activitățile ar urma să fie organizate și facilitate în comun de ISU și de statul beneficiar sau gazdă. În spiritul cooperării care a constituit un element de bază al convenției și al proiectului, statele relevante, organizațiile internaționale și neguvernamentale ar urma să fie consultate și/sau implicate în activități. Acest lucru s-ar aplica și atunci când statul beneficiar este implicat într-o „coaliție" între țări sau într-un parteneriat cu Uniunea Europeană sau cu statele membre.

Activitățile ar urma să includă:

— până la un (1) atelier tehnic regional, național sau online ori sprijin național;

— până la o (1) acțiune subsecventă, inclusiv sponsorizarea funcționarilor relevanți din statele vizate pentru a participa la reuniunile convenției, a vizitelor de schimb în alte state părți în vederea explorării unor tehnici diferite ori a vizitelor unor experți în statele respective.

Pot fi întreprinse acțiuni subsecvente ca răspuns la recomandările care decurg din concluziile atelierelor, din observațiile președintelui și/sau din decizia relevantă a statelor părți.

2.5. ***Promovarea punerii în aplicare a legislației naționale în temeiul articolului 9***

2.5.1. *Obiectiv*

Promovarea conformității cu articolul 9, prin încurajarea informării cu privire la legislația națională care interzice orice activitate interzisă unui stat membru, desfășurată de către o persoană aflată sub jurisdicția ori controlul său sau desfășurată pe teritoriul aflat sub jurisdicția ori controlul său, și prin încurajarea sprijinului pentru legislația respectivă. Sprijinirea statelor părți în punerea în aplicare a angajamentului lor în temeiul articolului 9 și în raportarea în temeiul articolului 7 cu privire la măsurile luate în conformitate cu Planul de acțiune de la Siem Reap-Angkor pentru perioada 2025-2029.

2.5.2. *Rezultate*

— o mai bună conformitate cu obligațiile prevăzute la articolul 9 de către statele părți care nu au instituit măsuri naționale de aplicare sau care nu au raportat dacă consideră că legislația existentă este suficientă;

— sporirea transparenței și a raportării prin declarații și rapoarte anuale din partea statelor părți;

— cooperare reînnoită între statele părți sau cu organizațiile pentru a analiza nivelul de conformitate.

2.5.3. *Beneficiari*

— cele peste 40 de state părți care au obligații în temeiul articolului 9 ([3]) și personalul responsabil pentru legislația respectivă;

— statele părți care doresc să coopereze și să ofere asistență în acest sens;

— femeile, fetele, băieții și bărbații din statele în care există suficientă legislație.

([3]) Antigua și Barbuda, Bahamas, Bangladesh, Barbados, Benin, Bolivia, Botswana, Statul Brunei Darussalam, Camerun, Cabo Verde, Comore, Congo, Dominica, Republica Dominicană, Ecuador, Guineea Ecuatorială, Eswatini, Gabon, Gambia, Ghana, Grenada, Guineea, Haiti, Jamaica, Liberia, Madagascar, Malawi, Maldive, Nauru, Nigeria, Palau, Rwanda, Saint Lucia, San Marino, São Tomé și Príncipe, Sierra Leone, Insulele Solomon, Somalia, Sudanul de Sud, Suriname, Togo, Turkmenistan, Tuvalu, Uganda, Uruguay și Vanuatu.

2.5.4. *Activități*

Statele părți beneficiare pot fie să își exprime interesul de a găzdui un atelier național, fie să fie desemnate în acest sens. În ambele cazuri, procesul urmează să beneficieze de contribuția președintelui convenției și a Comitetului pentru respectarea dispozițiilor pe baza cooperării. Activitățile ar urma să fie organizate și facilitate în comun de ISU și de statul beneficiar sau gazdă. În spiritul cooperării care a constituit un element de bază al convenției și al proiectului, statele relevante, organizațiile internaționale și neguvernamentale (de exemplu, Comitetul Internațional al Crucii Roșii) ar urma să fie consultate și/sau implicate în activități.

Activitățile ar urma să includă:

— până la un (1) atelier tehnic regional, național sau online;

— până la o (1) acțiune de sprijin subsecventă.

Se pot întreprinde acțiuni subsecvente, inclusiv sponsorizarea unor funcționari relevanți din statele vizate pentru a participa la reuniunile convenției și a se angaja în discuții cu privire la chestiuni legate de articolul 9 sau sponsorizarea unor experți internaționali pentru a vizita statele respective, ca răspuns la recomandările care decurg din concluziile atelierului, din observațiile președintelui și/sau din decizia relevantă a statelor părți.

2.6. ***Demonstrarea angajamentului Uniunii și al statelor membre față de convenție***

2.6.1. *Obiectiv*

Promovarea convenției și evidențierea contribuției Uniunii Europene și a statelor sale membre la punerea ei în aplicare.

2.6.2. *Rezultate*

— creșterea afinității dobândite de convenție și de comunitatea de acțiune împotriva minelor cu privire la rolul Uniunii Europene și al statelor sale membre;

— creșterea gradului de conștientizare cu privire la convenție în rândul publicului larg.

2.6.3. *Beneficiari și grupuri-țintă*

— cele peste 190 de state membre ale ONU, inclusiv cele 164 de state părți la convenție;

— delegațiile și structurile Uniunii Europene, statele, organizațiile internaționale și neguvernamentale și publicul larg în locurile în care se desfășoară activitățile.

2.6.4. *Activități*

În conformitate cu proiectele UE anterioare, ISU ar urma să își asume sarcina de a evidenția rolul Uniunii și al statelor membre în cadrul comunității convenției, precum și în rândul statelor beneficiare și al statelor vizate. În acest scop și în cadrul planului de comunicare și vizibilitate, ISU ar urma să desfășoare următoarele activități:

— până la două (2) activități de mare vizibilitate sau de promovare; și

— până la patru (4) informări, cum ar fi lansarea și/sau închiderea proiectului, plus informări anuale în faza de punere în aplicare.